

(epistemološki), razumeti se u nešto ("praktički") i razumeti se sa nekim? Uobičajeno je mišljenje da bi u pogledu teksta pre moglo reći da se razumemo u njega nego da se sa njim sporazumevamo. Međutim, ono što Gadamer želi da istakne jeste da razumeti tekst ne znači prosto nezainteresovano rekonstruisati značenje - smisao koji je autor imao na umu. Ovakvo shvatanje preovladava kod Diltaja i epistemološke, tradicionalne hermeneutike. Gadamer zamera ovakvom shvatanju estetski ili kontemplativni odnos spram onoga što treba razumeti, jer onaj koji interpretira zainteresovan je, uključen je, pri delu je.

Razumeti nešto znači sporazumeti se oko same stvari, a to je moguće samo razgovorom koji uzima oblik dijalektike pitanja i odgovora. Sporazumevanje znači da interpretator deli osnovnu saglasnost ili razumevanje o tome šta tekst znači. Tako ako čitamo neki Platonov dijalog koji govori o dobru, mi nemamo za cilj prosto konstatovanje onoga što Platon o dobru govori, mi takođe delimo, ili kako Gadamer kaže, uvodimo u igru, izvesno razumevanje dobra, u smislu da znamo ono o čemu Platon govori. Aplikacija nije nikakva subjektivizacija ili modernizacija, takođe nije ni ništa proizvoljno (hermeneutički nihilizam). Ono što nastojimo da razumemo (prevedemo, apliciramo) je isprva nama strano, ali na neki način odgovara našoj interpretaciji, našem pitanju. Mi ne možemo reći šta god hoćemo, sve što možemo je da pratimo i komuniciramo, pitamo i bivamo pitani. Komunikacija je na taj način uvek izazov - možemo razumeti samo ako nađemo reči za ono što traži da bude razumljeno.

Sporazumevanje je sporazumevanje oko nečega, oko same stvari (*die Sache*). Ako se sporazumevamo oko same stvari onda je autor dela nešto sekundarno. Ova Gadamerova misao usmerena je protiv devetnaestovekovnog shvatanja po kome je osnovni zadatak rekonstrukcija autorove namere. Razumevanje autora je sekundarno, ali time ono nije isključeno - do autorovih